

vil kunne stemme for dens endelige Vedtagelse, hvis der ikke skeer væsentlige Forandringer i den.

Formanden: Jeg vil dog, da den syvende Landsthingsmand for 1ste Kred (David) oftere er bleven nævnt, meddele, at det nævnte Medlem har anmeldt Sygdomsforfald.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker kun at besvare de bestemte Spørgsmaal, som det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) nu rettede til mig, medens de endnu ere i min og Thingets friske Erindring. Det første Spørgsmaal gik ud paa, hvorvidt jeg har nogen Sikkerhed for, at det sjællandske Jernbaneselskab, naar det har overtaget Driften af de nu bestemte jydsk-syenske Jernbaner, ogsaa vil overtage Driften af de Baner, som fremtidigt maatte blive anlagte i Sjælland. Jeg kan selvfølgelig ikke give nogen Sikkerhed i saa Henseende, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at man jo heller ikke for Tiden har nogen Sikkerhed for, at det jydsk-syenske Selskab vil overtage Driften af saadanne nye Baner, og Forholdet vil saaledes forsaavidt blive uforandret, som det er nu. — Den ærede Landsthingsmand spurgte dernæst, om der havde nogen Sikkerhed for, at Taxterne i Jylland og Sjælland ikke vilde blive forhøjede, naar det sjællandske Jernbaneselskab havde overtaget de dervedværende Baners Drift. Jeg skal dertil kun svare, at det sjællandske Selskab, efterat have overtaget Driften af disse Baner, naturligtvis vil være de samme Vilkaar underkastede i saa Henseende, som det nuværende Selskab er, saaledes at det ikke kan forhøje Taxterne uden Indenrigsministeriets Approbation. Paa dette Punkt vil der altsaa være ganske den samme Sikkerhed tilstede for Fremtiden som nu. — Hvad endeligt det sidste Spørgsmaal angaaer, paa hvilken Maade Lovforslagets § 4 agtes anvendt, med Hensyn til hvilket Spørgsmaal det ærede Medlem bemærkede, at han nærmere maatte vide, hvorledes den Bemyndigelse vilde blive brugt, som derved foresloges givet Regjeringen, inden han kunde gaae ind paa Lovforslaget, da skal jeg tillade mig at oplyse, at jeg allerede her i min Haandholder den Overenskomst mellem Regjeringen og det sjællandske Jernbaneselskab, der eventuelt

agtes indgaaet. Det er med fuldt Forsæt, at jeg ikke har fremlagt den ved første Behandling, idet jeg, og vistnok ikke uden Feje, frygtede for, at Discussionsemnet i selve Lovudkastet allerede kunde være vidtløftigt nok. Dette Tillæg til det sjællandske Jernbaneselskabs Statuter vil imidlertid selvfølgelig staae til det eventuelle Udvalgs Disposition. — Endnu skal jeg kun takke det ærede Medlem, fordi han har givet mig Leilighed til at berigtige et Udtryk, som jeg en foregaaende Dag benyttede, og som, dersom det virkelig har været saa bestemt, som det ærede Medlem nu angav, ganske vist ikke har været fuldkomment berettiget. Jeg har idetmindste ikke villet udtale, at de nuværende Ihændehavere af de jydsk-syenske Jernbanedriftsactier vare tvungne til at sælge disse, men jeg har kun villet antyde Muligheden af, at der kunde komme til at hvile et saadant større Tryk paa dem.

Melchior: Da jeg igaar tillod mig at begjære Ordet, var det for at imøbegaae nogle Ytringer imod mine tidligere Bemærkninger, der da vare fremkomne fra det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David). Jeg beklager, at det ærede Medlem idag er forhindret fra at være tilstede, men jeg skal dog ikke desto mindre ganske korteligt berøre de Ytringer af ham, jeg sigtede til, som faldt i Discussionen igaar. Han meente, at jeg havde Uret i at sige, at det at bygge Jernbaner ikke var nogen Industri. Ja, det kunde jeg forsaavidt give ham Ret i. Men jeg har heller ikke tænkt paa at gaae ind paa nogen Undersøgelse af, hvorvidt Regjeringen skulde inblade sig paa at bygge Jernbaner ved egne Kræfter eller skulde overbringe det til Entreprenører; jeg har kun htrættet mig om, at hele Jernbanesagen og Jernbanedriften ikke var nogen Industri eller i alt Fald ikke burde være det. Jeg har heller ikke sagt, som det af ham blev anført, at det var en Ulykke, at Jernbanerne havde betalt sig; jeg tillod mig kun at htrætte, at jeg var fristet til at sige, at det var uheldigt, at Jernbanerne havde betalt sig, fordi jeg, hvis dette ikke havde været Tilfældet, antog, at vi maaskee vilde have haft vore Jernbaner tidligere, end vi nu have faaet dem, idet man da ikke vilde have ventet paa